

עמ"ת 29196/10/15 - מדינת ישראל נגד ג'האד סאלם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דוד מינץ

19 אוקטובר 2015

עמ"ת 29196-10-15

בעניין: מדינת ישראל באמצעות תביעות תעבורה
ירושלים, עו"ד ניצן בלולו

- נגד -

ג'האד סאלם ע"י ב"כ עו"ד ג'ורג' שוכרי

נוכחים:

אין התייצבות מטעם העוררת

ב"כ המשיב, עו"ד ג'ורג' שוכרי

המשיב בעצמו

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופטת ש' זוכוביצקי-אורי) מיום 15.10.15 במסגרתה הורה בית המשפט על שחרור המשיב בתנאי מעצר בית בפקוח מלא של אמו ואחיו; הפקדה כספית; התחייבות עצמית; ערבות צד ג'; ופסילה מלג ד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 10.9.15 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו בשלושה מועדים שונים - ביום 7.9.15; ביום 19.3.15; ביום 17.9.13 - כחמישה חודשים בלבד לאחר ששוחרר ממאסר שהושת עליו בבית משפט זה ובהיותו אסיר ברישיון, נהיגה בפסילה וללא ביטוח. בד בבד הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה כנגדו והדין התמקד בבית משפט קמא בשאלת עילת המעצר והחלופה לו. טיעונה המרכזי של העוררת הייתה שנשקפת מהמשיב סכנה נוכח גזר הדין לפיו הושת על המשיב מאסר לתקופה של 30 חודשים ופסילת רישיונו לחמש שנים מיום שחרורו מהמאסר בגין הרשעתו בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וחרף זאת הוא נתפס נוהג בכלי רכב. בית משפט קמא הנכבד קבע בהחלטתו כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות והורה על מעצרו של המשיב עד לקבלת תסקיר מעצר בעניינו. תסקיר המעצר הוגש לבית המשפט ביום 14.10.15 ולמחרת היום התקיים דיון בפני בית המשפט, במסגרתו כאמור שוחרר המשיב לחלופת מעצר.

2. בית המשפט אימץ את המלצת שירות המבחן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר נוכח האמור בתסקיר שבמהלך השנתיים האחרונות הוא מיתן באופן משמעותי את אורחות חייו העברייניות, דבר שבא לידי ביטוי בין היתר באי פתיחת תיקים פליליים חדשים נגדו ובניהול אורח חיים הממוקד בפרנסת משפחתו ובגידול ילדיו. בית המשפט גם נתן משקל לכך ששירות המבחן סבר כי מדובר במשיב המבטא מוכנות להשתלב בהליך טיפולי ולשנות את אורחות חייו. כך, נלקח בחשבון כי מעצרו הממושך של המשיב עד היום מהווה גורם מרתיע ומציב גבול המפחית את רמת הסיכון הנשקף ממנו שעל פי התרשמות שירות המבחן היא עומדת על בינונית עד גבוהה. סופו של יום בית המשפט השתכנע כי יש בכוחם של אמו ואחיו לפקח על המשיב, בשים לב לכך שאין ברשות המשיב או ברשות המפקחים כלי רכב.

3. העוררת טוענת כי שגה בית המשפט בכך שלא נתן משקל מספיק לכך שבעברו המשיב הפר הוראה חוקית של בית המשפט ושלוש העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הנוכחי הם של נהיגה בזמן פסילה, שהינן עבירות שבמהותן מהוות הפרת הוראה חוקית. בית המשפט גם התעלם מכך שלפי הערכת קצין המבחן, כתב האישום מצביע על קיומו של דפוס פעולה חוזר; מכך שהמשיב הינו בעל דפוס התנהגות המבטא התמקדות במשימות יום יומיות תוך לקיחת סיכונים ואי הצבת גבולות להתנהגותו; מכך שהמשיב הודה לפני קצין המבחן כי בהיותו אסיר משוחרר עשה שימוש בכלי רכב. על אלו הוסיפה העוררת כי למרות הצהרתו של המשיב שאין ברשותו או ברשות מפקחיו כלי רכב, בבדיקה שערכה העוררת במשרד הרישוי עולה כי בבעלותו של אחד המפקחים רשום כלי רכב ובעלות המשיב עצמו רשומים שלושה כלי רכב נוספים. לבסוף נטען כי שגה בית משפט קמא בכך ששחרר את המשיב למעצר בית בבית חנינה למרות הקושי הרב באכיפת מעצר בית באותו מקום, במיוחד בימים אלה של העדר שקט ביטחוני.

4. מדרך הטבע, המשיב החזיק אחר החלטת בית משפט קמא. לטענתו יש להבחין בין מה שהוא כינה "מסוכנות משפטית" לבין מה שכינה מסוכנות הטמונה באופיו של המשיב, היינו מה שניתן להגדיר כ"מסוכנות התנהגותית". בית

המשפט הוא זה אשר בוחן את המסוכנות המשפטית על פי הנתונים האובייקטיביים המונחים לפניו ואילו שירות המבחן הוא זה שבוחן את המסוכנות ההתנהגותית של נאשם. במקרה זה אכן נקבע על ידי בית משפט קמא שנשקפת מהמשיב "מסוכנות משפטית", אך בית המשפט ביקש משירות המבחן שיבחן את המסוכנות ההתנהגותית.

5. לפי הטענה, למרות שהמשיב מודה כי לקה בעברו במסוכנות, כיום הוא תיקן את אורחותיו. המהפך בהתנהגותו אירע עם לידת ילדיו שהם כיום כבני שלוש ושנתיים. עובדה זו נלקחה בחשבון על ידי שירות המבחן אשר העריך כאמור כי המסוכנות הנשקפת ממנו היא אכן בינונית עד גבוהה, אך מסוכנות זו תופחת בתנאי מעצר הבית בפיקוח המפקחים שהוצעו. ובאשר לטענת העוררת שיש בבעלותו ובבעלות אחד מהמפקחים כלי רכב, על אף שיתכן שקיים רישום מעין זה במשרד הרישוי - דבר שלא עלה בידי ב"כ המשיב לבדוק - אין בכך לסתור את הטענה כי המשיב או המפקח המוצע, אינם מחזיקים ברשותם כלי רכב בפועל.

6. המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא מסוכנות העלולה לבוא לידי ביטוי בכך שינהג בכלי רכב. תכלית המעצר היא למנוע מעשה כזה. לפיכך צודק קצין המבחן כי כדי למנוע הישנות המעשים המיוחסים למשיב, וכדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, יש לתור אחר חלופת מעצר אשר תתאים ותהלום את התכלית האמורה. לפי התרשמות קצין המבחן, על חלופת המעצר לכלול מפקחים בוגרים, נורמטיביים וסמכותיים המבינים את חשיבות השמירה על החוק ויימנעו מהמשיב גישה לכלי רכב. קצין המבחן התרשם כי אמו ואחיו של המשיב הם מפקחים בעלי תכונות אלו. הם נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי ומודעים למשמעות החוק ולתפקידם כמפקחים. לכן, לאחר התלבטות ותוך שקילת המסוכנות העולה מהתנהגותו של המשיב אל מול הערכה שבמהלך השנתיים האחרונות מיתן המשיב באופן משמעותי את אורחותיו העברייניות וזאת בשל התמקדותו בפרנסת משפחתו ובגידול ילדיו, הומלץ לשחרר את המשיב לחלופת מעצר האמורה. בית משפט קמא אימץ כאמור המלצה זו.

7. אלא, שביצוע העבירה המיוחסת למשיב בכתב האישום הנוכחי מעיד כי המשיב אינו מדיר את עצמו משימוש בכלי רכב. הדעת נותנת כי אדם אשר אכן תיקן את אורחותיו, ולאחר ששהה בין כותלי בית הסוהר במשך תקופה של עשרות חודשים ונפסל רישונו למשך 5 שנים בשל ביצוע עבירת תנועה חמורה, שיימנע מכל שימוש ברכב. חרף הערכת שירות המבחן, בעבירה המיוחסת למשיב עתה, הוא הוכיח שאין בגידול ילדיו כדי למתן את התנהגותו. קיים גם ספק ניכר אם המעצר הנוכחי היווה גורם מרתיע ומציב גבולות. מסתבר שגם לאחר שהמשיב שהה מאחורי סורג ובריה במשך תקופה של עשרות חודשים, הוא חזר לסורו בחלוף מספר חודשים בלבד. ניסיון העבר מלמד אפוא כי החוויה השלילית של הכליאה אצל המשיב נשכחת במהרה ואותותיה נותרות אצלו לזמן קצר. התנהגותו של המשיב היא כזו המצביעה על כך שלא ניתן לרכוש בו אמון. הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף נוכח הערכת המסוכנות הטמונה באופיו של המשיב, שלמרות שהוא נתפס בקלקלתו ונעצר, עדיין נשקפת ממנו סכנה. המשיב נכשל אפוא במבחן המציאות.

8. הלכה ידועה היא כי אין בית המשפט כבול להמלצת שירות המבחן ובבואו לבחון את שאלת מעצרו של פלוני עד לתום ההליכים נגדו, על בית המשפט לשקול שיקולים נוספים על אלו המובאים בחשבון על ידי שירות המבחן (ראו למשל: בש"פ 5427/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.8.15); בש"פ 3680/15 מרעי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.6.15)). גם יפים וגם מתאימים דברי בית המשפט שנאמרו רק לאחרונה בנסיבות דומות למקרה זה, בו בין היתר גם ניתנה המלצה חיובית מטעם שירות המבחן לשחרר עבריו תעבורה שנתפס נוסע בפסילת רישיון ללא

פוליסת ביטוח בת-תוקף:

"אכן, כפי שכבר צוין, בענייני תעבורה הכלל הוא שחרור לחלופת מעצר, ולא מעצר עד תום ההליכים (בש"פ 2227/08 **גריפאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.3.2008); בש"פ 2173/12 **אל גיניני נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 22.3.2012)). אולם, יש לזכור, כי גם במקרים מסוג זה יש לבחון את מסוכנותו של הנאשם הקונקרטי, ואף אין לשכוח כי מי שנוהג בזמן שרישיונו נפסל מהווה סכנה של ממש למשתמשים בכביש (שם; רע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 26.5.2005)). סכנתה של נהיגה בכלי רכב על-ידי נהג לא מיומן או נעדר שליטה עצמית אינה נופלת מן הסכנה הגלומה בכלי משחית של ממש, ולמרבית הצער נמצאות מדי יום תזכורות כואבות לעובדה פשוטה זו. הדברים מקבלים משנה תוקף בעניינו של המבקש, שנהג בתקופות פסילה פעם אחר פעם, תוך התעלמות מן החוק ומעונשים שכבר הוטלו עליו בעבר." (בש"פ 2974/15 **אשכנזי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.5.15)).

סופו של דבר לא השתכנעתי כי יש בחלופת המעצר שהוצעה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, אני מקבל את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד לתום הליכי המשפט נגדו.

ניתנה היום, ו' חשוון תשע"ו, 19 אוקטובר 2015, בנוכחות המתייצבים.